

Dances de la Mare de Déu de Llinda

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Sant Sebastià dels Gorgs 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS
Emplaçament: Camí de Llinda, S/N

Coordenades:

Latitud: 41.38444
Longitud: 1.75628
UTM Est (X): 396010
UTM Nord (Y): 4582181

Classificació

Número de fitxa: 08013-138
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Manifestació festiva
Estil / època: Medieval Modern
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: S'ha perdut el record d'aquestes danses, doncs ni tan sols els propietaris de la masia recorden aquesta dansa.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Fitxes associades:

[Bosc Xic](#)

[Cal Bou/Camí de la capella de Llinda](#)

[Camí de Llinda](#)

[Capella de Santa Maria de la Llinda/Capella de Santa Margarida](#)

[Masia de Llinda](#)

[Antics goigs d'Avinyonet del Penedès](#)

Autoria de la fitxa: J.M. Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA

Descripció

El nomenclàtor de l'obrador de la Dansa de Catalunya recull unes Danses de la Mare de Déu de Llinda. Es tractava d'una ballada que es feia per la festa de l'aplec de la Mare de Déu de la Llinda amb la mateixa tonada del Ball Rodó de Sant Sadurní. Si es segueix la línia de similituds de danses, trobem amb la mateixa tonada i amb evolucions un xic diferents una dansa que s'havia ballat a Vilafranca (Ball Pla) i a Sant Sadurní d'Anoia (Ball Rodó). Fa pocs anys una de semblant era ballada per l'aplec de Subirats, però allí en deien simplement el Ball. Un ball similar es ballava també a Santa Maria de Cervelló: era un ball de garlandes. L'adjudicatari de la garlanda esdevenia propietari del ball, però generalment convidava amics i altres persones concurrents, els quals feien el ball en rodona agafats de les mans; es deixaven anar uns breus moments per a marcar, encarats, un petit punteig, i es repreien les mans tot seguit. El que havia adquirit la garlanda solia posar-se al mig del rotllo amb la seva balladora i ballaven ells dos sols. El ball era fet al so de flabiol i tamborí. Bial i Serra recull a la seva recopilació cançonística el ball de garlandes de Subirats. La partitura d'aquest ball es reproduïx a la vinyeta destinada a les imatges.

Història

La capella als voltants de la qual es celebrava i encara es celebra l'aplec en que es ballaven aquestes danses, apareix esmentada per primera vegada el 979 (JUNQUERAS, ESCAYOL, 2001), (LLORACH SANTÍS, 1992b) en una donació que féu Sunifred d'una torre, unes cases i d'altres propietats que posseïa al terme d'Olèrdola. Una de les afrontacions dels alous cedits correspon al gual de Santa Margarida. Segons es desprèn d'un document de Sant Sebastià dels Gorgs, l'any 1024 s'hi feien obres. No tornem a tenir notícies de l'església fins el 1153. Aquell any, dins la capella de Santa Margarida i sota l'acolliment del prevere Berenguer Arnau, Pere Berenguer i uns altres homes convingueren cercar una concòrdia entre l'abat Ramon de Sant Cugat del Vallès i Ramon Mira, que pledejaven per la titularitat d'unes terres de Masquefa. Al final de l'edat mitjana la capella passà per força vicissituds, com ho demostra una visita pastoral feta el 1508. Santa Margarida necessitava en aquell moment una reparació del sostre i de les portes i no disposava ni de campana ni de cap tipus d'ornament. Més tard, per causes desconegudes es va perdre el record de la santa titular i l'església agafà el nom pel qual ara es coneix Pel que fa a la masia, i com a dada singular, es conserva una teula que indica una data de col·locació d'una de les cobertes de la casa. En aquesta teula es pot llegir lo següent: "Vuy dia 22 de abril de 1729". Hi ha també una cèdula conforme un avantpassat de la masia (Jaume Almirall i Miró) havia estat familiar del Sant Ofici. L'any 1898 va haver-hi un aplec a la capella que va reunir prop de 3.000 persones portant creus i banderes en honor de la Verge de Llinda. Es va fer una missa de campanya. Durant el segle XX va patir les escameses devastadores de la guerra de 1936, de manera que l'església fou cremada, i només se salvaren les rajoles policromades del segle XVIII del paviment del presbiteri, així com els ornaments sagrats que es guardaven a la masia.

Bibliografia

ARXIU JOSEP MARIA CASTELLS I ANDILLA. Índex de danses. COMAS, Arxiu. Índex de danses catalanes. Centre de Cultura Popular i Tradicional de Catalunya. Document mecanografiat.
NOMENCLATOR DE L'OBRADOR DE LA DANSA DE CATALUNYA. Generalitat de Catalunya. Actualitzat el 9-X-1986.
MARGARIT, A. (1988b) "Parlem avui de Llinda" Full Informatiu, Núm. 5, Avinyonet del Penedès.

